

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **J. S.**

zastoupen advokátem JUDr. Richardem Pustějovským
sídlem Matiční 730/3, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti

osoby zúčastněné

na řízení: **Ing. K. P.**

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14. 1. 2019, č. j. MSK 158941/2018, ve věci odstranění stavby

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci – původně s žalobcem J.S. podala žalobu také Bc. Š. S., vůči níž bylo řízení zastaveno usnesením podepsaného soudu ze dne 17. 4. 2019 - se žalobou podanou dne 14. 3. 2018 domáhali přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo v části změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“ nebo „správní orgán prvního stupně“) ze dne 27. 8. 2018, č. j. ÚPSŘ/58417/2018, jímž nebylo nařízeno odstranění stavby *“přípojkového pilíře s elektroměřovým rozvaděčem NN pro rodinný dům č. p. X, R. 100, N. J.”*.
2. V žalobě žalobce uvedl, že důvodem podání žaloby je odůvodněný závěr žalobce o tom, že jsou dány důvody pro zrušení rozhodnutí, když tato jsou stížena vadami, spočívajícími v tom, že skutkový stav, který vzal stavební úřad i žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem a dále, v podstatném porušení ustanovení o řízení, když byly porušeny zásady legality, správnosti, přesvědčivosti a volného hodnocení důkazů.
3. Nezákonnost postupu správních orgánů žalobce spatřuje ve způsobu vyhodnocení a nakládání s důkazy; konkrétně se jedná o způsob, jakým správní orgán vyhodnotil obsah skutečného zaměření stavby ze dne 4. 12. 2013 L. V. a geodetického zaměření ze dne 29. 6. 2017, které vyhotovil Ing. D.R. Závěr správního orgánu, že zaměření Ing. R. je správné, a obecné konstatování, že zaměření skutečného provedení stavby ze dne 4. 12. 2013 a geometrický plán č. 246/2014 ze dne 22. 7. 2014 nejsou důkazem o tom, že se stavba nachází na pozemku parc. č. X v k. ú. X, je nezákonný v rozporu se zásadou hodnocení důkazů. Stavební úřad se ani nepokusil odstranit rozpory v uvedených zaměřeních.
4. Žalobce dále namítl „absurdní deformaci ustanovení stavebního zákona“, týkající se aplikace § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“), když výklad normy je neuchopitelný za situace, kdy se na pozemku žalobce stále nachází betonový monolit a přípojkový pilíř ČEZ. Věc doposud bezezbytku nezanikla a neodpadl předmět řízení.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že stavební úřad přezkoumatelně a správně zdůvodnil, proč při svém rozhodování upřednostnil geodetické zaměření z 29. 6. 2017 vyhotovené Ing. R.; stavební úřad zejména zohlednil, že stavebník v průběhu řízení část stavby odstranil. Pokud se týká aplikace právních předpisů, vadu, které se stavební úřad dopustil, napravit žalovaný v odvolacím řízení změnou rozhodnutí. Žalovaný dále zdůraznil, že předmětem

napadeného rozhodnutí a souvisejícího správního řízení není ani stavba přípojkového pilíře ČEZ, ani stavba původního oplocení.

Zjištění ze správních spisů

6. Ze správních spisů soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že podáním ze dne 1. 6. 2015 požádal žalobce spolu s Bc. Š. S. o provedení šetření souladu stavby stávajícího přípojkového pilíře NN pro RD čp. X na pozemku parc. č. X v k. ú. X s geometrickým plánem č. 246/2014 ze dne 22. 7. 2014 vypracovaným Ing. Š. pro ČEZ Distribuci, a.s. Poté, co proběhlo šetření na místě samém, zahájil stavební úřad dne 5. 12. 2016 řízení o odstranění stavby přípojkového pilíře NN pro RD čp. X na pozemku parc. č. X a X v k. ú. X. Rozhodnutím ze dne 14. 6. 2017 stavební úřad nařídil odstranění předmětné stavby, a to Ing. K. P. coby vlastníku této stavby. K odvolání všech účastníků řízení zrušil žalovaný toto rozhodnutí a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení; v rámci odvolacího řízení předložil Ing. P. Technickou zprávu – geodetické zaměření skutečného provedení stavby opěrné zídky a el. rozvaděče NN u domu čp. X, z něhož vyplývá, že stavba zídky z faceblokových tvárnic nezasahuje do pozemku parc. č. X a že přípojkový pilíř s elektrorozvaděčem NN rovněž nezasahuje do pozemku parc. č. X.
7. Následně stavební úřad usnesením ze dne 9. 2. 2018 přerušil řízení o odstranění stavby při závěru o existenci překážky občanskoprávní povahy. Toto usnesení bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2018, přičemž v tomto rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že stavební úřad nezohlednil, že zaměření ze dne 4. 12. 2013 řeší stav před provedením změn staveb, kterých se týkalo, tedy skutečnost, že oplocení s podezdívkou, které zasahovalo na sousední pozemek, bylo odstraněno a nahrazeno opěrnou zídou a že předmětný pilíř byl odstraněním obkladů zúžen. Dále stavební úřad nevyhodnotil skutečnost, že zaměření ze dne 4. 12. 2013 nebylo ověřeno oprávněným geodetem (na rozdíl od zaměření ze dne 29. 6. 2017) a dále, že neumožnil účastníkům řízení se k zaměření ze dne 29. 6. 2017 vyjádřit.
8. Dne 30. 7. 2018 oznámil stavební úřad pokračování v předmětném řízení a zároveň vyzval účastníky k seznámení se s podklady rozhodnutí. Ze spisu vyplývá, že žádný z účastníků této možnosti nevyužil, pouze Ing. P. se opětovně ve věci vyjádřil. Nato vydal stavební úřad dne 27. 8. 2018 rozhodnutí, kterým nenařídil odstranění předmětné stavby přípojkového pilíře s elektroměrovým rozvaděčem NN pro RD Nový Jičín č. p. X, R. 100, na pozemku parc. č. X a X. V tomto rozhodnutí stavební úřad uvedl, že, vázán právním názorem žalovaného, porovnal zaměření skutečného provedení stavby ze dne 4. 12. 2013 a ze dne 29. 6. 2017 a dospěl k závěru, že přípojkový pilíř s elektrorozvaděčem NN nezasahuje do pozemku parc. č. X. Vycházel z geodetického zaměření stavby ze dne 29. 6. 2017, které považoval za dostatečný podklad rozhodnutí, když zdůraznil, že zaměření ze dne 4. 12. 2013 bylo provedeno před provedením změny staveb a nadto nebylo ověřeno oprávněným geodetem.
9. Následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, ve kterém se ztotožnil s posouzením věci stavebním úřadem. Vyšel dále z toho, že v průběhu řízení Ing. P. jako vlastník předmětné stavby odstranil část pilíře, která zasahovala na sousední pozemek, čímž stavbu přípojkového pilíře uvedl do souladu se schválenou projektovou dokumentací, tedy do souladu podmínek územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2010. Tato skutečnost byla prokázána geodetickým zaměřením ze dne 29. 6. 2017. Žalovaný také připomněl, že žalobce uvedené zaměření v průběhu řízení nezpochybnil.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Ve věci proběhlo dne 27. 5. 2020 ústní jednání, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce poukázal na str. 6 odst. 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že není třeba zatěžovat soudy odstraňováním rozporů v zaměření, lze-li je odstranit v rámci správního řízení.
12. Na prvním místě považuje krajský soud za potřebné připomenout judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se míry precizace žalobních bodů a vlivu precizace na následný přezkum správním soudem. V rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78, bylo k této otázce konstatováno, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“* Krajský soud tudíž vypořádal žalobní body v rozsahu jejich precizace a napadené rozhodnutí podrobil přezkumu právě optikou žalobcem formulovaných žalobních bodů.
13. Pokud žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je stiženo vadami, když skutkový stav, který vzal stavební úřad i žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem a dále, že došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení, když byly porušeny zásady legality, správnosti, přesvědčivosti a volného hodnocení důkazů, nelze těmto námitkám přiznat jakékoli důvodnosti. Naopak, krajský soud zcela přisvědčuje závěrům žalovaného vymezeným v napadeném rozhodnutí. Plyne z nich, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, byl zjištěn zcela dostatečně. Platí to zejména o podstatných podkladech rozhodnutí, a to tzv. zaměření skutečného provedení stavby ze dne 4. 12. 2013 a geodetického zaměření ze dne 29. 6. 2017. Jak totiž správně uzavřel žalovaný (i stavební úřad), za zásadní je pro rozhodnutí správních orgánů nutné považovat právě geodetické zaměření předmětné stavby ze dne 29. 6. 2017, které bylo ověřeno oprávněným geodetem; z tohoto zaměření totiž vyplývá, že přípojkový pilíř s elektrorozvaděčem NN nezasahuje do pozemku parc. č. X. Žalovaný přitom logicky vysvětlil, že zatímco zaměření ze dne 4. 12. 2013 vycházelo ze stavu *před změnami* na předmětné stavbě, zaměření ze dne 29. 6. 2017 již popisuje stav *po těchto změnách*.
14. Není tedy případná námitka žalobce, že skutkový stav, ze kterého žalovaný vycházel je v rozporu se spisem. Jako důvodnou nelze shledat ani velmi obecnou argumentaci žalobce, že byly žalovaným porušeny zásady legality, správnosti, přesvědčivosti a volného hodnocení důkazů. Podle krajského soudu totiž žalovaný naopak zcela přesvědčivě, logicky, na podkladě v souladu se zákonem provedených úvah, při respektu k principu volného hodnocení důkazů, vysvětlil, na základě čeho dospěl k závěru o skutkovém stavu a z čeho vyvodil – zcela správné – právní závěry. Není ani pravdou, že by se žalovaný či

stavební úřad nesnažili odstranit rozpory mezi jednotlivými zkoumanými zaměření – správní orgány totiž zjištěné rozpory velmi jednoduše a opět logicky vysvětlily. Z uvedeného vyplývá, že jestliže žalobce spatřoval v uvedeném *způsobu*, jakým se žalovaný vypořádal s obsahem skutečného zaměření stavby, nelze ani této námitce přiznat důvodnosti.

15. Konečně, jako důvodnou nemohl krajský soud posoudit ani námitku spočívající v „absurdní deformaci ustanovení stavebního zákona“, týkající se aplikace § 129 odst. 3 stavebního zákona. Jednak krajskému soudu není zřejmé, jakou „deformaci“ má žalobce vlastně na mysli a jednak, rozhodnutí žalovaného považuje krajský soud i z hlediska aplikace jednotlivých ustanovení stavebního zákona za správnou.
16. Nad rámec již uvedeného krajský soud pouze podotýká, že lze obecně souhlasit s tím, co zdůraznil žalobce u ústního jednání, při poukazu na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 6, v odstavci 2., že není třeba zatěžovat soudy odstraňováním rozporů v zaměření, lze-li je odstranit v rámci správního řízení. Je však na místě důrazně žalobci připomenout, že to byl právě žalovaný, který uvedené ctil a který rozpory v zaměření zákonným způsobem vysvětlil a dovedl z něj správné závěry.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud ze všech uvedených důvodů uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl výrokem III. v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 27. května 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu